

Sangene

SOMMEREDUEN.

1876.	Reisen til Maanen	1 Kr.
1877.	Paa Havens Bund	1 "
1878.	De Danske i Paris	1 "
1879.	Kaptajn Grants Børn	1 "
1880.	Kong Stams Garde	1 "
1881.	Haabløse Slægter	1 "
1882.	Faldgruben	1 "
1883.	Sveizerens Kurer	1 "
1884.	Det Kjøbenhavn der kommer	1 "

Forlagsgaars Gæstebog

KJØBENHAVN

WILHELM HANSENS MUSIK-FORLAG.

Kjærlighed paa Taget.

John Read.

Moderato.

N° 1.*ff**Fine.* 1. Den
2. Er

Gang Bal-lo - nen fuld og net Gik op for - le - den Dag, Saa
det saa - dan De plei - er van At see Bal - lo - nen gaa? , Pii

lø - ste jeg en Fri - bil - let Til Bou - le - var - dens Tag, Men
a' sa' e jeg, Naa Tak; sa' han Og smil - te hvor han laa Ja

da den op i Luf - ten foer, Fik Pu - bli - kum Mo - tion De
han var seig, og jeg var seig, Og Skrækgjær Kvinden kjæk. Hans

Væl- ted Mad og Stol og Bord, Naa sik- ken en Bal- lomt
Smør-re-brød, det spi- ste jeg Men Man-den smed jeg væk

Skraal og Hvin, Graad og Grin, Ma-se- de Glas og Fa- de, Hvert
Jeg sæe, Strik' Rik dog Kvih, See nu paa Luft- bal- lo- nen! Han

e- vi- ge Skjød Drev saa det flød Med Hinnebær og Sjo- ke- la- de,
tit- ted, og Svup! Fik han et Skub Paa Gulvet lan he- le Per- so- nen

Tenk hvordan Jeg kom an Ned ad den Tylk jeg hæ- de
Han sprang op Som en Top Nu kunder Liv i Jo- nent Og

Væl- te- de sig To Stykker med Stæg, En Tuborg, en Snaps Og en Laps.
saa var jeg hans Han tog mig med Glans For da han sa, Hva? Sæe jeg ja!

Valgkandidatens Sang.

Allegretto.

efter Brandesky.

N° 2.

1. Naar jeg nu ska' væl-ges saa klemmer vi pau. I
Fine. 2. Naar jeg saabl'er Rigsdagsmand, det maa jo ske. Saa
 3. Og makker de saa in - te Ret, ska' vi ta' Og

Ti - vo - li ser De, ska' Sla - get s'gu staa, Der
 ska' De en in - den Ko - me - di - e se. Jeg
 skaf - fe det her med „Di - æ - ter - ne“ a, Saa

knu - de man tje - ne ldt Ex - tra ka' - ske For
 hak - ker dem al - le til Bol - le - dejs - fars Saa de
 faar de nok sam - dan en Strandvejs Pa - nik, At

Fra'n-tim-mer, maa jo be - ta - le En - tree, For -
 hæn-ger med Ho'- det som stuk- ne A - spars, Og
 Fan'- en han ta'er ved den he- le Bu - tik, Og

re - sten saa er maa jo in - te for - leg'n, En
 saa ska' de blot se Chri - stian-sens Ta - lent, Saa
 naar vi saa slets - in - te har no - gen Lov Til

Holmgang i Fem-te var al-drig a' vej'n, For selv om man der grines
 ska'saa-gu' Tu-borg gl' hundred Procent, Maa-ske ka' vi op-maa at
 Indtægt og Ud-gift og alt det-te Sjøv, Saa maa jo Mi-ni-strene

ud og be - gloes, Saa er det s'gu som de sla'r
 Gas-sen bli'er klar Tænk! - om vi fik Bæk-værk ved
 gan de - res Vej - Ogsaa har de kun Hø - rup og

Vand paa en Goos. Nanda da! Jeg sku'sla' de Ka - tof-ler til Moes.
 Høj-bro saa-gar - Sikken Kaj! Sik-ken Kaj - Sik-ken Kej-e jeg har.
 Berg og, saa mig ' Det ka' hans, Ex - e - lens, Det er no-get for mig.

Jesuitens Sang.

Allegretto.

efter Brandesky.

N° 3.

1. Vi bor høg Or-drups Kro, I Læ Af Klosters rø - de
Landliggeren. 2. Vi fø - rer i vor lit - le Stat Et rigtigt søl - le
 3. Vi veed nok hvad der mangler os I vo - res Munke

Muur, Og Kro - ne - ra - ger Folk og Fæ Den er min sæl Ton -
 Liv, Det kal - der man „et Søl - le - bat“ For - u - den Børn og
 -bo, Naar hver en Skøn - hed ang - ler os Med si - ne An - kel -

sur. Vort he - le Huns er Cøl - ler, thi Paa Ordrupshøi - e Slot, Har vi
 Viv, Men akt en Munker slemt deran Paa Høj - ens stelle Top Naar
 sko, Naar man seer hver en Da - me gaa Omkring og fri - ste En, Mens

e - ta - blet et Sæl - e - ri Af Sa - lig - hed og Godt. Paa det høi - e
af de stram - me Mo - der, han Saa syndigt strammes op! Ak Hr. Re - dak -
hun med sor - te Strømper paa Bær Sorg for si - ne Been, Den er stram - fy

Tempo di Valse.

Slot Le - ver man saa godt. Der gaar vi med San -
tør Hjælp paa vor Mal - har Naar Me - nig - he - dens
føll! Med det stram - me Toi Thi ful - der de paa

Las. *Landl.*
da - ler paa Skan - da - ler? Saa? Saa - da - ler
from - me Faa Med Kjo - ler gaar af Dy - ne -
den Ma - neer Saa rei - ser de sig al - drig

paa. Med gra - tis Vask fra Gaar - dens Post Og.
vaar. Med Tri - kot Liv og Per - ler hva? *Las.* Ja
meer. Til Skjor - ter har de in - gen Trang For

1. *Begge* 2.
feit Lo - gis og Vie - vands Kost. Der Kost.
saa er Dy - den mun - het a' Naar a'.
nu gaar de Bar - Saar - ke - gang. Thi gang.

Lines Drømmerier.

efter Tambourmajorens Datter.

N° 4.

f *Line.* *p* *Jeg*

hav-de tænkt mig ret et lil-le Duk-kehjem, Hvor al-drig en Ma-

p

kron sku'lok-ke Suk-ke frem, Hvor Ni-co-lai og jeg sku'slik-ke

Solskin, mens Vi gik og plukked Nel-li - ker paa As-si-stens. Han

skal saa-mæn til e - vigt Arv og Ej - e faa Hver

Sil - ke - kjo - le, han vil pe - e paa; Af Dand - se - bal - ler

skal vi ha' en far - lig Hovn, Og kja - re til Charlot - ten - lund i

E. T. Vogn. Og midt i al vor Lykkes Fyld Jeg for den

kja - re Hus - freds Skyld Be - nyt - te vil, saa tidt jeg

kan. Min vel - be - kjend - te Ta - lis - man, Den er pro - bat i hvert et

Hjem; Re - cepten er saa gru - me - nem: Det gjaelder blot, med Fyud og

Klem At kun-ne syn-ge sit: Kom hit, mit Lam, med Kassen og med

Nøgler-ne; Du ser nok hvem det er, der fø- rer Tøj-ler- ne! Ga-

løp, min Gutt! Ih hop, hal ut! Go on! Hei, hej- Det kalder man for

Æg- te - ska - bets Han - di - cap! Ak det var en

Il - lu - sion! Han brød sig Pok-ker om sin Lyk - ke;

Som en yn-ke - lig Per-son Han blæ-ste den og mig et Styk -

ke. I Ste-det for at gasse mig Ved Nys og Kys, Jeg vandrede den

vaade Vei og gik til - sees, Og over London Wien og Kiel Jeg fløj paa Havets sømen

Pil; Nu skal jeg gie ham Riil paa Riil Med Høvl og Slaa-en - bær. Jeg

er the merry, ve - ry litt - le sai - lor boy Om ogsaa nok saa lunken, slunken,

shup og sløj, Han si - ger, Lil - le Li - nel det var kuns en Spøg! "Saa

skal De se, hvor Ni - co - lai faar Lampe - røg! (danser Riil)

Se - ler - ne sprang, for - di Knap - pen var a. Naar
den - gang du Klo - dri - an ik - ke ku' faa Bil -
skli - tes vi ad, kan du min - des det nu? Mens
Put - te, hold op med den gru - som - me Spøg Spil

Nic.

Pun - gen var Tho - mas? Hvad gjo - re jeg da?
Iet - ter til Sa - rah Bern - hardt, maa hvad saa?
jeg gik i Van - det, hva' gjo - r' - e saa du?
in - te med Bor - ger - mu - si - ken Hal - lej

Line. *Nic.* *Line.*

Nic. Blin - ked til mig! *Nic.* Blin - ked til dig! Saa
Nic. Tæ - sked du mig! *Line.* Tæ - sked jeg dig? Ja,
Nic. Tit - ted paa dig! *Line.* (været) Tit - ted paa mig (oprørt) Fy,
Nic. Blink lidt til mig! *Nic.* Blink lidt til mig *Nic.* Næ

stod du saa fjol - let og blin - ked til mig.
det er sgu rig - tig! Jeg tæ - ske - de dig!
det var jo sjo - felt, du tit - ted paa mig.
Gu' vil jeg ej spil le Blink - fyr med dig.

Det ka' vi ikke ha'.

efter Brandesky.

N° 6.

1. I Ti-vo-li der
 2. Man si-ger, at en
 3. Vi har en vel-vís
 4. Naar Halsengørldit

Fine.

f *p*

maa De tro Kan fi - ue Sa - ger ses, Der fly-ver Folk i
 Hm hm hm, Kom - mers-og Rangspær - son, Nys kjøbte et An -
 Hm hm hm, Jeg næv - ner in - tet Navn, Som ran - de skal før
 Hm hm hm, Tår strax man Me - di - ein: Man gur, ler sig med

har Hm hm Til Luf - ten i Tra - pez, Og dej - ser ned i
 dre - as = kors Paa en Hm Hm Ank - tion, Men saa sa' Lan - det
 hm hm hm I Kongens Kjø - ben - havn; De ka' s'gu dø - be
 Tod - dy, til Man bli'er saa fuld som hmi Fra Schwalbe, Struck og

stør - ste Mag Fra Luf - tens høj - ste Egn Og stø - der de - res
 Hm Hm Hm, Heil her, Mand, sa' han „Vent! Hva staar det i?“ „Eu
 Ga - der om, Saa In - gen hit - ter hjem, Paa nær den e - ne
 Gin - de - rup Man skyndsomst ren - der hjem, Men tærs s'gu dog til

Hm hm hm I Nættet un - der - nej'n; Men at vort Mi - ni -
 Ba - ga - tell Kun hundrede Pro - cent. For han var nem - lig
 „Ga - de," som Kan spille hm hm hm; Og til et Hus med
 Væd - de - løb, Hvor manka' faa hm hm! For Trav - Jo - key - og

ste - ri - um Sku' sam - me Vol - te sla; For -
 Hm hm hm Og vil - de Ka - gen ta' Men
 Hjer - ter ! Nys Con - ces - sion de ga' Men
 Væd - de - ridt, Det gaar man ne - digt fra, Men

di vor Rigs - dag er Hm hm, Det ka' vi in - te ha'. For -
 saa - dan dri - ve hm hm hm, Det ka' vi in - te ha'. Men
 det - te her - sens hm hm hm Det ka' vi jo - ke ha'. Men
 det - te her - sens Diph - te - ridt Det ka' vi ik - ke ha'. Men

di vor Rigsdag er Hm hm Det ka' vi in - te ha'.
 saa - dan dri - ve hm hm hm, Det ka' vi in - te ha'.
 det - te hersens hm hm hm Det ka' vi jo - ke ha'.
 det - te hersens Diph - te - ridt Det ka' vi ik - ke ha'.

En Fordreven.

N° 7.

1. Fra mit Liv-ses før - ste Maa - ren, Har jeg im-mer boet paa
 2. Li- saa sor- te som en Nei - er, Gaar vi rundt omkring og
 3. Strax en Opsynsmand os pej - ler, Naar en Hi - le Pæl vi
 4. Og naar Dagens Sild saa stop - per, Rundt i vo - res Seng vi

„Gaa - ren; Jeg er født og klædt og baa - ren i det ba - re Sen - ge -
 fei - er; Mens den gla - de Ung - dom le - ger i det ba - re Sen - ge -
 neg - ler, Til vi saa at si - ge sej - ler i det ba - re Sen - ge -
 hop - per, Des - for - me - delst der er Var - me i det ba - re Sen - ge -

halm. Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha -
 halm. Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha -
 halm. Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha -
 halm. Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha - lem! Ha -

lem! Jeger født og klædt og baa - ren i det ba - re Sen - ge - halm!
 lem! Gu' be - va - res, hvor de le - ger i det ba - re Sen - ge - halm!
 lem! Forsaa ma - ge - læst man sej - ler i det ba - re Sen - ge - halm!
 lem! Det forståar sig der er — — i det ba - re Sen - ge - halm!

5.

Grumme let De Gaar'en bitter,
 Naar De fra en Sporvogn titter,
 Hvor om Vinteren man sitter
 I det bare Sengehalm.
 Halem! Halem! Halem!
 Ja med vaade Been man sitter
 I det bare Sengehalm.

6.

Nu vil Magistraten flytt'u.
 For de seer jo kun paa Nyttu;
 De vil ta' og vende Bøtten
 Og det rare Sengehalm.
 Halem! Halem! Halem!
 Ja Gu' vil de vende Bøtten
 Og det rare Sengehalm.

7.

Gud veed, hvordan man saa faar de!
 Mon man saa kan blive horte,
 Til man ligger uden Skjorte
 I det bare Sengehalm?
 Halem! Halem! Halem!
 Uden mindste Stump af Skjorte
 I det bare Sengehalm.

8.

Hele Bølen af Kommynen
 Faar en vældig En paa Trynen,
 Og saa kommer vi a' Dynen
 I det bare Sengehalm.
 Halem! Halem! Halem!
 Senge! Senge! Halem!
 Ja saa kommer vi a' Dynen
 I det bare Sengehalm.

Maltextrakt Vise.

Tempo di Polka.

efter Den skønne Helene.

N° 8.

Joh. Hoff.
P
 1. Jeg er Jo - han Hoff den Første,
 M. Hoff. 2. Og jeg er M. Hoff i Hamborg,
Fine. *p*

han Hoff den Før - ste, han Hoff den Før - ste, Der min
 M: Hoff i Hamborg. M. Hoff i Hamborg, Jeg er

Begge. *Joh. Hoff.*
 Bro - der staae Ja, der min Bro - der staae Det
 Bror til ham Des - vær - re Bror til ham! Han

er en græs - se - lig Bør - ste, græs - se - lig Bør - ste,
 paa - staae, jeg vol - der ham Sorg, Jeg vol - der ham Sorg

Begge.

græs-se - lig Bør - ste! Snaert min Hævn ham naer. Min
Jeg vol - der ham Sorg. Og gjør Mal - ten Skam, Er

Joh. Hoff.

Hu Ha Hævn ham naer. Al - le, som
d'ik - ke det en Skam? Men snaert jeg nu

gaar og tør - ste Faar hos mig en Taar. For jeg er Jo -
Ra - den lamslaar, Til han bli - ver tau. For jeg er

han Hoff den Før - ste. han Hoff den Før - ste, han Hoff den Før - ste.
M. Hoff i Hamborg, M. Hoff i Hamborg, M. Hoff i Hamborg.

Begge.

Der min Bro - der staar Ja, der min Bro - der staar.
Jeg er Bror til ham, des - vær - re Bror til ham. *fz*

Begge.

Recit.

Joh. Hoff. *M. Hoff.* *Joh. Hoff.* *M.*

Giv Agt! Hør ef-ter! Saa skal de faa en Extrakt Af

Hoff. *Joh. Hoff.*

Maltex-trak-tenes Kræfter. Her i min Vest er De

M. Hoff.

del-ig-ste At- te-ster. Og her er mi-ne; Han kan ei

næg-te, At de fle-ste af dem godt kan gaa for æg-te.

Allegro vivo.

21
efter Tambourmajorens Datter.

ff *Fine.* Jo -

Hoff.

han os Liv og Hel-sen brin-ger, Han hjæl-per, naar han ser sit

Snit, Mod Søn-ne, Gigt og bul-den Fin-ger, Og

M. Hoff

g'er en Tau-hersk A-pe-tit Nej, Hamborgs Malt, skal I for-

nemme, Gjør Be-ne-ne til ba-re Staal, Saa at man haade Ud'og

Begge.

hjemme Maa rej-se sig ved Kongens Skaul. Skynd Jer og skyl

Ned af vort Øl, Sundhed gi'er Sølv. Ja, støl I paa, er blot der

til I vant Sma-ger det bril-li-ant! Mal-ten, I veed

M.H.

Gjør tyk og bred, La-sken-de fed. Thi vort Lø-sen er,

Joh. H. *M.H.* *Joh. H.* *Begge.*

Thi vort Lø-sen er, Ja vort Lø-sen er, Ja vort Lø-sen er, Vort

Lø-sen, det er Tro, Hoff og Før-llg-hed.

2.

Joh. Hoff. Ifald det kniber lidt med Næmnet,
Saa Du ej fatter Venstres Magt
Og ej et Ord af „Vildt og tæmnet“.
Saa tag en Dosis Maltextrakt.

M. Hoff. Ja, det er rigtigt! Men af hvemses?

Joh. Hoff. Berliner-Hoffs alene duer!

M. Hoff. Nej, det er Løgn! — Drik I af M'ses
Saa bli'er det jo en Emser = Kur!

Begge. Skynd Jer og skyl
Ned af vort Øl,
Sundhed gi'er Sølv!
Og det er nu en ren Mærkværdighed
Med vor Hoffærdighed;
Drik I kun tæt,
Maltens Buket
Er fin og let
§: Den kan ikke faas: § selv hos Wessel og Yett!

3.

M. Hoff.

Har Nogen Lyst at vide, hvorfor.
En Mand, som løfted knap en Bænk,
Kan blive stærk som Jagendorfer —
Han drikker bare Øl fra Menk!

Joh. Hoff.

Har De af Drik med Svimmelhuffet
Og faaet Dellerium tildels,
Saa gaa De hen i Vimmelstiftet
Og kjøb en Flaske Malt hos Niels!

Begge.

Skynd Jer og skyl
Ned af vort Øl
Sundhed gi'er Sølv!
Ja, I kan ganske rolig humle væk
I vores Humlebæk:
Op med din Mund!
Drikken er sund,
Vlis Flaskens Bund —
§: Øllet er sgu' godt §
Vort Øl er lig' saa godt som en
Cartsbeeg = Fænd.

Lassen erklærer sig.

Allegretto.

N° 9.

The first system of music consists of a treble and bass staff. The treble staff begins with a melodic line in G minor, 2/4 time, marked *ff*. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords. The system concludes with a fermata over the final note, marked *Fine.* and *Las.*

The second system continues the melody and accompaniment. The treble staff has the lyrics "skrækket jeg saa Dækket Nys blev vækket Af et Hvin, Ku' jeg". The bass staff is marked *p* and features a steady accompaniment of chords.

The third system continues the melody and accompaniment. The treble staff has the lyrics "ty-de-ligt for-nem-me, Den-ne Stem-me Det var din; Og jeg". The bass staff continues with chordal accompaniment.

The fourth system continues the melody and accompaniment. The treble staff has the lyrics "styr-tes, næ-sten nøg-en Hen til Køj-en, Hvor Du laa, Med en". The bass staff continues with chordal accompaniment.

The fifth system concludes the piece. The treble staff has the lyrics "Pæ, der kom be-lej-ligt, Og et dej-ligt Syn jeg saa-". The bass staff continues with chordal accompaniment and ends with a fermata.

Tempo di Valse.

Det var des-se des-se des-se des-se des-se des-se Been - tøj, som Du

Mdm. Las.

har! Hør, la' vær' med des-se kres-se mes-se mes-se mes-se

Begge.

ri, din Bar bar. Tal ej mer om des-se des-se
Las Det er des-se des-se des-se

des-se des-se des-se Been - tøj, som jeg har, Des-se
des-se des-se des-se Been - tøj, som Du har, Som til

Kres-se mes-se mes-se mes-se-ri Gjør dig kun til Nar.
vis-se vis - se vis - se vis - se vis - se Gjør mig til Nar.

Md. Deres Hjærte slog, paa Vesten
 Ku' jeg næsten
 Se det slaa!

Las. Og jeg holdt paa Deres Ho'de,
 Saa marode
 Som De laa.

Md. Ja, De magesløst forstod'et,
 Føe med Ho'det
 Er det smaat;
 Men jeg kan saa skam beværte
 Med et Hjærte,
 Der er godt!

Las.(talende.) Ja!

(synger.) Og saa disse__Bentøj, som De har!

Md. De ska' stedse stedse stedse
 Grisse Grisse Grisse-ri ha' til Svar

Las. { *samtidig.* } Tal ej mer om disse__Bentøj, som jeg har
 De ska' stedse o. s. v.
 Det er disse__Bentøj, som De har
 Som tilvisse__gjør mig til Nar.

Las. Vil til mig du naadig skele?
 Vil du dele
 Min Avis?
 Vil du ha' mig, saa slaa til, du!

Md. Ja, jeg vil du
 Gamle Gris!

Las. Nu skal alle Verdens Fløse
 Inte løse
 Vores Baand!

Md. Søde Lassen, Hjærtet har De__
 Viersenartig
 Ta' min Haand!

Las. Ja, men disse__Bentøj, som du har!

Md. Kom nu la' vos tridse__a', gamle Nar
Las. { *samtidig.* } Tal ej mer om disse__Bentøj, som jeg har
 Kom nu la' vos tridse o. s. v.
 Det er disse__Bentøj, som du har
 Som tilvisse visse__gjør mig til Nar.

Tambourmajorens Datter.

Ch. Lecocq.

Allegretto.

N^o10.

f

Fine. 1. Alt. hvad der
2. Nys man paa

af Be-gel-string rum-mes i et tak-nem-ligt Pu-bli-
„Som-mer-felt“ tog ban-ke-d Trommer-nes Skind for Fo-de

kun, Sprut-ter i Vel-ret, naar der frem-mes Midt i vort
væk: Det kan nok væ-re, at der van-ke-d Rigt-ig so-

Hver-dags Trum-me-rum. Ja, dir-rer vor-es Trom-me-
li-de „Ha-ge“-smækt! Skjændten Kom-mers-raad i sit Kom-

hin - de, Vil I fin - de Det gaar los; Og vi kan
mers - hus Er en Værtshus - Hol - den Mand, Blev al hans

Al - le la' den sum - me, Naar det Trom - me - stik - ker
Trommen og Ba - su - nen I Kom - mu - nen dog til

os. Der slaa's Trom - trom i hver Jour - nal, Der slaa's Trom -
Vand. Der slaa's Trom - trom i vold - som Grad; Der slaa's Trom -

trom for Ex - el - len - ser, Der slaa's Trom - trom hos Bal - duin
trom naar Bøghblær Rid - der; Der slaa's Trom - trom for Kjø - ders

Dahl, Der slaa's Trom - trom paa dov - ne Jen - ser. Trommen
Mad, Der slaa's Trom - trom Naar Fle - ron, han sid - der! Trommen

In - tet skyer, Hver en Dag, der gryer, Rundt i al - le Byer Hver en
skin - det spænds, Naar vor Rigs - dag skjænds, For - di Em - bedsmænds Portmon -

delf - tig Fyr Gjør u - ma - ner - lig Styr, Thi Menne - sket er kun et
nix er lens; Men det ku' æjær - ne hånd's At he - le Klatten gaar og

Alle.

Tromme - hvir - vel - dyr! Ja, han In - tet skyer, Hver en
dør af Sult i - mens! Trom - me - skin - det spænds, Naar vor

Dag, der gryer, Rundt i al - le Byer Hver en delf - tig Fyr Gjør
Rigs - dag skjænds, For - di Em - bedsmænds Portmon - nix er lens; Men

u - ma - ner - lig Styr, Thi Mennesket er kun et Trommehvirvel - dyr!
det ku' æjær - ne hånd's, At he - le Klatten gaar og dør af Sult i - mens.